

Arrest

nr. 265 652 van 16 december 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders: X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2021 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. DIENI en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en u bent geboren X op X 2013. Op 28 januari 2019 hebt u samen met uw moeder (...) en uw zus (...) uw land van herkomst verlaten. De volgende dag kwamen jullie aan

in België. Uw moeder diende op 8 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend.. Uw vader, (...) heeft op 2 april 2019 El Salvador verlaten en diende op 9 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op 29 oktober 2019 heeft uw moeder verklaard dat ze na de geboorte van uw zus besliste u om een restaurant te beginnen. Ze kwam hierdoor in het vizier van de bendes en ze werd afgeperst. Ze moest na zes maanden het restaurant sluiten door de afpersingen. Uw vader bleef ondertussen altijd in San Salvador werken als ober. Na de problemen met het restaurant besliste uw moeder dat ze beter het land kon verlaten met u en uw zus.

Uw grootmoeder, (...), uw moeder haar halfbroer (...), uw overgrootmoeder (...), en uw moeder haar zus (...) verlieten in 2017 en 2018 het land omwille van problemen met de bendes. Ze dienden hier een verzoek om internationale bescherming in en kregen de vluchtelingenstatus.

Op 19 februari 2020 betekende het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, gezien uw ouders niet aannemelijk maakten dat het gezin gevaar liep omwille van de bendes in El Salvador. Uw ouders dienden een beroep in op 17 maart 2020 en op 14 januari 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) de beslissing en de motivering van het CGVS. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Zonder het land verlaten te hebben dienden uw ouders op 3 februari 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Uw moeder verklaarde dat ze drie tatoeages liet zetten en dat ze vreest hierdoor in het vizier van de bendes te komen bij terugkeer. Daarnaast herhaalde uw moeder dat de problemen nog steeds actueel zijn en dat uw vader gedood zal worden als hij zich niet aansluit bij een bende.

U en uw zus dienden op 19 februari 2021 beiden een eigen verzoek om internationale bescherming in. U legde geen documenten neer om dit verzoek te ondersteunen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd uw dossier toegewezen aan een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, zoals aangegeven in de attesten die u neerlegde, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. in het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 3 maart 2019, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Uw ouders verklaarden dat zij problemen hadden met de bendes en afgeperst werden. Uw ouders maakten echter geen nood aan internationale bescherming aannemelijk in hun verzoek.

Bovendien haalt u persoonlijk aan dat het in El Salvador gevaarlijker is voor meisjes. Hiermee verwijzen u en uw ouders naar de algemene onveiligheid in El Salvador (CGVS, p. 4). Deze vrees is echter hypothetisch en niet gestaafd door concrete gebeurtenissen. Het simpelweg verwijzen naar een bestaande situatie volstaat niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. U moet deze nood concreet aantonen en u blijft wat dat betreft in gebreke. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en u bent geboren San Salvador op 23 maart 2016. Op 28 januari 2019 hebt u samen met uw moeder (...) en uw zus (...) uw land van herkomst verlaten. De volgende dag kwamen jullie aan in België. Uw moeder diende op 8 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend.. Uw vader, (...) heeft op 2 april 2019 El Salvador verlaten en diende op 9 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op 29 oktober 2019 heeft uw moeder verklaard dat ze na uw geboorte besliste u om een restaurant te beginnen. Ze kwam hierdoor in het vizier van de bendes en ze werd afgeperst. Ze moest na zes maanden het restaurant sluiten door de afpersingen. Uw vader bleef ondertussen altijd in San Salvador werken als ober. Na de problemen met het restaurant besliste uw moeder dat ze beter het land kon verlaten met u en uw zus.

Uw grootmoeder, (...), uw moeder haar halfbroer (...), uw overgrootmoeder (...), en uw moeder haar zus (...) verlieten in 2017 en 2018 het land omwille van problemen met de bendes. Ze dienden hier een verzoek om internationale bescherming in en kregen de vluchtelingenstatus.

Op 19 februari 2020 betekende het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, gezien uw moeder niet aannemelijk maakte dat het gezin gevaar liep omwille van de bendes in El Salvador. Uw ouders dienden een beroep in op 17 maart 2020 en op 14 januari 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) de beslissing en de motivering van het CGVS. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Zonder het land verlaten te hebben dienden uw ouders op 3 februari 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Uw moeder verklaarde dat ze drie tatoeages liet zetten en dat ze vreest hierdoor in het vizier van de bendes te komen bij terugkeer. Daarnaast herhaalde uw moeder dat de problemen nog steeds actueel zijn en dat uw vader gedood zal worden als hij zich niet aansluit bij een bende.

U en uw zus dienden op 19 februari 2021 beiden een verzoek om internationale bescherming in. U legde geen documenten neer om dit verzoek te ondersteunen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen, uw documenten en uit het administratief dossier blijkt immers dat u nog geen zeven jaar was op het moment van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gezien uw jeugdige leeftijd was een persoonlijk onderhoud niet mogelijk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud gehouden met uw vader.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In dit geval blijkt uit uw uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 3 maart 2019, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Uw ouders verklaarden dat zij problemen hadden met de bendes en afgeperst werden. Uw ouders maakten echter geen nood aan internationale bescherming aannemelijk in hun verzoek.

Bovendien haalt uw vader aan dat het in El Salvador gevaarlijker is voor meisjes. Hiermee verwijst hij naar de algemene onveiligheid in El Salvador (CGVS, p. 6). Deze vrees is echter hypothetisch en niet gestaafd door concrete gebeurtenissen. Het simpelweg verwijzen naar een bestaande situatie volstaat niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. U moet deze nood concreet aantonen en u blijft wat dat betreft in gebreke.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift een schending aan van de volgende bepalingen:

“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid.”

2.2. Verzoekende partijen, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders, dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2021, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”, waarbij hun verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

2.3. Luidens artikel 57/1, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt “Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens

de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”

De ouders van verzoekende partijen dienden eerder een paar verzoeken om internationale bescherming in. Hun eerste verzoek werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 247 483 van 14 januari 2021 omdat aan hun asielrelaas, met name het feit dat zij door bendes worden gevisieerd, geen geloof kan worden gehecht. Hun volgend verzoek om internationale bescherming werd door de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk verklaard omdat zij, zo werd vastgesteld en geoordeeld, bij hun tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bijbrachten, en het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikte, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. Zij dienden hiertegen geen beroep in.

2.4. Artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt o.a.: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.5. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeksters verzoeken om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een reserme geschonden geachte bepalingen laat op zich niet toe om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.6. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoeksters geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vooreerst samen met de commissaris-generaal vast dat het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeksters berust op de feiten die hun ouders in hun verzoeken om internationale bescherming aangehaald hebben, die in de bestreden beslissingen worden samengevat als volgt: *“In dit geval blijkt uit uw uit uw verklaringen op het Commissariaatgeneraal dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 3 maart 2019, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Uw ouders verklaarden dat zij problemen hadden met de bendes en afgeperst werden. Uw ouders maakten echter geen nood aan internationale bescherming aannemelijk in hun verzoek.*

Bovendien haalt u persoonlijk aan dat het in El Salvador gevaarlijker is voor meisjes. Hiermee verwijzen u en uw ouders naar de algemene onveiligheid in El Salvador (CGVS, p. 4). Deze vrees is echter

hypothetisch en niet gestaafd door concrete gebeurtenissen. Het simpelweg verwijzen naar een bestaande situatie volstaat niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. U moet deze nood concreet aantonen en u blijft wat dat betreft in gebreke. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.”

In de bestreden beslissingen stelt de commissaris-generaal aldus vast en oordeelt hij dat er in het kader van hun verzoek om internationale bescherming voor en door verzoekende partijen geen eigen feiten zijn aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

2.7. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch zij ondernemen geen ernstige poging om deze motieven te ontcrachten of weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partijen toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel manifest in gebreke blijven. Zij gaan immers niet of nauwelijks *in concreto* in op de motieven in de bestreden beslissingen, doch beperken zich louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek en hoofdzakelijk het verwijzen naar algemene landeninformatie, waarmee zij echter geen afbreuk doen aan of een ander licht werpen op de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen en gevolgtrekkingen.

2.8. In dit verband stelt de Raad nog vast en benadrukt hij dat in het verzoekschrift geenszins de vaststelling wordt betwist dat het verzoek van verzoekende partijen hoofdzakelijk berust op de gronden die reeds werden aangehaald door hun ouders, in het kader van hun eerdere verzoeken om internationale bescherming waarvoor de beslissingen definitief zijn.

Zoals reeds gesteld werd in het kader van het verzoek om internationale bescherming in het kader van verzoeksters ouders reeds definitief geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde problemen met de bendes in hun regio.

Ook werd specifiek wat betreft de risico's van verzoekende partijen nog geoordeeld in 's Raads arrest nr. 247 483: *“In zoverre verzoekster aanvoert dat in haar beslissing niet wordt gemotiveerd met betrekking tot de risico's waaraan haar twee kleine dochters, die in haar aanvraag begrepen zijn, blootgesteld zijn, merkt de Raad op dat de vrees die verzoekende partijen in verband daarmee hebben geuit louter hypothetisch is. Zij gaven tijdens hun persoonlijk onderhoud op het CGVS aan te vrezen dat hun dochters op latere leeftijd het risico lopen om te worden lastiggevallend, verkracht, gerekruteerd of vermoord (adm. doss. verzoeker, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17, en adm. doss. verzoekster, stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20), doch brachten geen concrete elementen aan die deze vrees kunnen staven. In haar verzoekschrift beperkt verzoekster zich tot het algemeen betoog dat “de actuele situatie in Salvador heel gevaarlijk is voor jonge kinderen”, waarmee zij evenmin in concreto een nood aan internationale bescherming aantoont.”*

In dit verband moet worden opgemerkt dat waar verzoekende partijen erop wijzen dat jonge meisjes in El Salvador een specifieke sociale groep vormen en dat geweld tegen vrouwen en meisjes er wijdverspreid is, merkt de Raad op dat uit de door verzoekende partijen geciteerde en toegevoegde informatie, hoewel hieruit kan blijken dat meisjes en vrouwen een hoger risico lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, niet kan blijken dat verzoekende partijen louter omwille van hun aanwezigheid in El Salvador en hun profiel als jonge meisjes zouden dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd. Dit wordt tevens bevestigd in de door verzoekers neergelegde en geciteerde UNHCR *“Guidelines”* (verzoekschrift, stuk 3), die stellen dat *“Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that women and girls, in particular but not limited to women and girls from areas where gangs operate or those from social milieus where violence against sexual and gender-based violence against women and girls is practised, may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, and/or their (imputed) political opinion, or on the basis of other Convention grounds.”* (p. 38). Verzoeksters' vrees dient met andere woorden geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Verzoekers parafraseren deze stelling van UNHCR tevens in hun verzoekschrift. De loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op hun persoon, volstaat aldus niet om de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. De Raad stelt hierbij vast dat verzoeksters noch gedurende de procedure, noch thans in het verzoekschrift concrete, recente, geloofwaardige of ernstige, aan hun profiel als meisjes gelinkte problemen hebben aangehaald.

De loutere verwijzing naar algemene rapporten en artikels, over het bendegeweld, risico's voor kinderen en jonge meisjes in regio's waar bendes actief zijn, en het ontbreken van overheidsbescherming volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven hier in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Het louter verwijzen naar algemene informatie is daarenboven geenszins van aard afbreuk te doen aan de pertinente conclusie in de bestreden beslissingen dat verzoekende partijen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hen een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Verzoeksters betogen ook nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico lopen om door bendes te worden gevisieerd omwille van hun eerdere problemen met deze bendes. Zij verwijzen hierbij naar algemene informatie, waarin wordt bevestigd dat terugkeerders die problemen hadden met een bende voor vertrek een risico lopen op vervolging. Ook hier wordt vastgesteld dat hieromtrent reeds geoordeeld werd in de beslissingen van verzoeksters ouders, aanwezig in het administratief dossier, door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming.

Zoals reeds definitief is komen vast te staan, zijn de aangehaalde problemen met de bende niet geloofwaardig, waardoor niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeksters El Salvador verlieten omwille van bendegerelateerde problemen. Bijgevolg blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem een risico zouden lopen om opnieuw te worden gevisieerd door bendeleden, laat staan dat hun vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of verzwarend zou zijn. Opnieuw is het louter verwijzen naar algemene informatie geenszins van aard afbreuk te doen aan de pertinente conclusie in de bestreden beslissingen dat verzoekende partijen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hen een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen.

2.9. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoeksters in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hen een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.10. De Raad kan de bestreden beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF